

Bilge Kıza Mektuplar 11

– KOCAMANOĞLU · 07 Ekim 2011

BU AŞKA DÜŞELİ

Aşkın yolları dikenlerle döşeli
Aklım kaybettim ben bu aşka düşeli
Ben her gün ahu zar içinde ağlarken
Tüm insanlar daima neden neşeli

...

Aşkın yolları ızdırap dikenleriyle döşeli... Ay aydınlıkta, güneş karanlıkta kaybolur, ben bu aşka düşeli... Cennetle vuslat acı, gözyaşı, ayrılık ve hasretin bedeli imiş... Allah sevenleri sever, acılara katlanıp sabredenleri över imiş... Arada bir günah işleyen kulunu hayat imtihanlarıyla döver imiş...

Zemzemle yıkanan o tertemiz çocuksu yılların rüzgâr gibi geçecek, ilerleyen yıllarında Kaf dağından yuvarlanan, tutunacak dal arayan ümitsiz dağcılara döneceksin... Temiz kalabilen aşk güzeldir... Kalbine yılan, çıyan ve akreplerin gelip dolmasına müsaade etme... Duygu sellerin utangaçlık, çekingenlik ve korku barajlarında yığılıp kalmasın...

Dilin kalbinden geçenleri olduğu gibi söylemese de, yüzün içinden geçenleri bir ayna netliğinde itiraf etmeye daima hazır olacak... Utanmayı, yüz kızarmasını belki o gün fark edeceksin...

Bazen yanıp kül olmaya bir kıvılcım yeter. Yanan odun elbette bir gün yanar ve biter. Âşık olan o odundan da beter. İçten içe tutuşur, alev alev yanarsın... Günahlarından ve acılarından arınmak ancak yanmakla olur. Paslı demirin ateşte yanarak pasını, pisini attığı gibi... Ruh tutuşmadan dua-söz yerine gelir mi?

Kaynaktan uzaklaşan su nasıl kirleniyorsa, sende ilahi kaynaktan uzaklaştıkça kirlenecek, kirlendikçe korkacaksın... Küçük bir kıvılcımdan ateş almaya hazır olacaksın. Ateşten daha güzel temizleyici ne vardır?

Geçici heyecanlar, ümitler ve beklentiler kimleri mutlu edebilir? Saadet ebedi olmalı... Akıl duygulara, tutkulara ve heyecanlara çare bulamaz. Akılsızca yaşamak, yolları ve dengeleri kaybetmenin sebebi olacak... Umutsuzluk ve çaresizlik seni daha çok inkâra sürükleyecek... İnançsızlık ise en büyük işkencen olacak... İçindeki fırtınalara ezileceksin... Pişmanlık içinde ağlayacak, gözyaşlarıyla cehennemi ateşlerini söndüreceksin...

Dert ağlatır, aşk insanı söyletir. Şairler ve yazarlar yaşamadıklarını yazarken, âşık ise yazılmayanları yaşar.

Kader rüzgârları önünde hazan yapraklarından farksız olacaktır... Dünyaya gelmemek elinde mi ki? Gitmemek elinde olsun... Sana ters istikamette gitmekle olan kader gemisinin rotasını ruhunda koşan fırtınalar durdurmaya yeter mi?

Salisenin binde bir anında kırk yıllık hayatını bir anda yaşa... Yüreğinde çakacak bir anlık şimşegin ışıklarıyla gönül duvarlarını sonsuz kadar aydınlat... İhlâs ve samimiyetle kal baş başa... Kıldığın namazlardan, tuttuğun oruçlardan, ettiğin dualardan, döktüğün gözyaşlarından kendi payına aşırıdıklarını da at... Öyle, öyle yalnız kal ki, sadece Allah ile baş başa kalarak kendi kendini yargılamak üzere sorguya çek... İnsanlardan giderayak işlediğin halde, günah defterine yazmak istemediklerini de dök gözlerinin önüne...

Allah'ı şahsi menfaatlerinin yardımcısı saydıklarını da... Tüm hayır hanende istif ettiklerinin sahte olduğunu anlamayan Yahudi bir tacir gibisin... İnanmıyorum diye kendini aldatma... Demirler eriyebilir, duvarlar bile un ufak olabilir... Çektiğin acılar, yaşadığın mutluluklar, tanıdıklar, yarenler, dostlar ve yakınlar, çoluk-çocuk, ana-baba, akrabalar, bütün sevdiklerin ve bütün sevenler, hatta namaz ve niyazlar, sahte gözyaşlarıyla seccadede göklere açılan eller, sessiz, faydasız ve anlamsız dualar, duvarda asılı duran güzel bir manzaradan ne farkı var...

Olmayan bir şeye insan ihtiyaç duyar mı? Tat ne? Lezzet nedir? Onları görmediğin halde inkâr edebiliyor musun? Koklama duyun olmasaydı, gülün diğer çiçeklerden farkını nasıl bilecektin? Gözsüz yaratılsaydın renklerden nasıl haberdar olacaktı? Anadan doğma bir ama renkleri nasıl anlar? İhtiyaç olmasaydı beslenmeyi ve nefes almayı nereden bilecektik? Allah ihtiyaç içinde yaratmasaydı balıklar yüzer miydi? Kuşlar uçar mıydı? Arılar bal yapar mıydı? İnsan yeryüzüne iner inmez, Yaradan'ını arar mıydı?

O vermezse alabilir miydin? O istemeseydi isteyebilir miydik? Tarih nice eşsiz filozofların kendi iradeleriyle akıl uçurumlarından inkâr cehennemine yuvarlanmadılar mı? Karar ve irade sahibi o... Bize düşen hayretlikler ve hayranlıklar içinde o'nun kudretine teslim olmak değil mi? Günahlar olmasaydı, rahmet denizlerinin coşması ne işe yarardı?

Aslında gaflet de bir rahmet değimli? Allah'ın her şeyi bildiğini, gördüğünü bize şah damarımızdan daha yakın olduğunu zaman zaman onu unutmamızda yaşamak nasıl mümkün olurdu? Allah öleceğimiz günü bildirseydi bin yılda ömür verseydi, geçen her gün zehir olmaz mıydı? Her sabah yeniden doğan güneş ömür defterinden bir yaprağın daha eksildi diye ihtar etmiyor muydu? Ona dönmekten, ona yönelmekten başka bir kapı mı var?

Ey sultanlar sultanı, varsın ve birsin. Ezeli ve ebedisin Rahimsin ve merhamet edicisin... Kapına geldim. Anlıyorum ki tüm ibadetlerim bile nefsim içinmiş, senin için hiçbir şey yapmamışım. Affet beni... Kereminden bir kırıntı bile bana fazlasıyla yeter...

Ey sultanlar sultanı, kör, kötürüm, sağır ve dilsiz bir dilenciyim kapından boş çevirmek
Sultanlığına yakışmaz... Kıyamete kadar gelecek tüm günahkârları affetsen bile sonsuz rahmetinden bir
zerre eksilmez...

Ey sultanlar sultanı sana inanıyor ve iman ediyorum. Bu halimle sana gelmek bana yakışmaz. At
beni cehennemine... Ateşten daha etkili bir temizleyici mi var? Alevler arasında tertemiz arınarak
huzuruna girmek için cennet kapılarını aç...

KM - 260607